

● Kadir Karaman

Kendimden Kendime

Ruhunda umutlar yanardağı var,
Kalbinin hasreti lavlar misali.
Gözleri içinden bir çıkış arar
Ne zaman, bilmiyor uzak visali.

Kılavuzu sevda olsun istedi,
Saf sevgiye gönlü kürek çekerken,
Kayıp, aradığı bulsun istedi,
Ruhuna yalnızlık zifti dökerken.

Hangi göze baksa arkası boşluk,
Hayal kırıklığı miras, alana.
Hisleri bahara bitmez sarhoşluk,
Sevgiyi ararken uğrar talana.

Kalbi güz yaprağı, rüzgâr bekleyen,
Savrulmaya hazır, umudu olsa.
Sormaz, derdi ne, her derdi yükleyen;
Yürümek yordu, bu vuslata yolsa.

Derdine hamala miras dermanmış.
Hangi ümit taşır, imkânsız bilmek.
İnsan gönlü sevda için harmanmış,
Beklenti, yollarda kördüğüm ilmek.

Asgari'yi hayal âlemi sarmış.
Ne yapıp, ettiyse; kendine etti.
İçinde aşılmaz dağları varmış,
Kendinden geldi hep kendine gitti.